

Det virker derfor også lidt ambitionsløst – og det er oven i købet sat i redegørelsen som et initiativ, der bør overvejes – at man i folkeskolen kun regner med, at der eksempelvis skal stilles en pc til rådighed for hver tiende elev. Det burde ligesom i de højere uddannelser være et mål for regeringen, at også i folkeskolen skal informationsteknologien gå tværfagligt på alle niveauer.

Initiativerne omkring e-handel er et spændende kapitel for sig. På dette område ligger Danmark, ja for den sags skyld Europa, langt bagud i forhold til USA. Undersøgelser har vist, at USA er ca. 2 år forud, og at der sker en omfattende handel på tværs af landegrænser. Onlinehandel i USA udgør i dag 1,2 pct. af den samlede detailhandel, hvor den i Danmark i dag udgør 0,2 pct.

Hertil kommer så, at næsten hele det samlede internetsalg i Norden er sket til hjemmemarkedet eller mellem de øvrige nordiske lande. Redegørelsens mål for offentlig e-handel synes da også at forudsætte, at denne handel sker nationalt. Men hvorfor egentlig det? Kommuners og amters og statens indkøb burde lige så naturligt kunne foregå på tværs af landegrænser i og uden for Europa.

Hvis målene skal nås, kræver det selvfølgelig en helt anden struktur end den, vi kender i dag, ikke alene med hensyn til udviklingen af sikkerheden i forbindelse med e-handel, men også med hensyn til import af varer, afgifter, og hvad dermed er forbundet.

Ministeren gør i sin redegørelse meget ud af den digitale forvaltning og initiativer til, hvorledes det skal gøres enklere for borgerne at rette henvendelse til de rigtige myndigheder, når det drejer sig om at få oplysninger og kommunikere elektronisk, f.eks. når de mest almindelige blanketter skal indhentes, udfyldes og arkiveres, og i det hele taget få en nem og hurtig kontakt til offentlige myndigheder og institutioner, også uden for den egentlige åbningstid.

En vigtig del af forslagene går på, at borgerne skal kunne indhente oplysninger om sig selv og andre offentlige data.

Det er alt sammen gode initiativer, som naturligvis må medføre, ikke alene at adgangen bliver nemmere og hurtigere, men også at der i vid udstrækning kan indhentes oplysninger gebjort. Når oplysningerne ligger på edb og kan hentes ud uden personlig ekspedition, er det selvfølgelig en naturlighed, at dette også må kunne ske gratis for borgerne.

Ud over de 37 konkrete initiativer er der som sagt også 12 yderligere forslag, som er under overvejelse. Forslagene er karakteriseret ved, at de er mere diffuse, og at man ikke umiddelbart kan se en virkning inden for en overskuelig årrække. Derfor kan de alligevel være interessante at diskutere, og de bør nok også jævnligt tages op i den løbende debat.

Men samlet set er IT-redegørelsen kortfattet og meget præcis – et glimrende værktøj til at arbejde videre i lovgivningsarbejdet, hvor Dansk Folkeparti vil medvirke positivt til, at mange af de skitserede mål konkret vil kunne gennemføres.

Susanne Clemensen (CD):

Der er mange gode og konkrete initiativer i den IT- og telepolitiske redegørelse, som vi debatterer her i dag.

Det vil være alt for omfattende at forsøge at komme rundt omkring alle 37 forslag plus de 12 stykker, der er under overvejelse, men jeg vil naturligvis berøre nogle af dem, som vi i CD finder vigtige, også nogle af dem, som vi finder mangler i regeringens redegørelse.

Informations- og kommunikationsteknologi griber om sig og får dermed større og større betydning på mange af samfundslivets områder. Og det er naturligvis nødvendigt, at Danmark udvikler en ambitiøs IT-strategi, for at vi fortsat skal kunne konkurrere med udlandet, og vi skulle gerne være bedre på udvalgte områder, f.eks. når det gælder udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologi og udvikling af nye produkter inden for IKT og bioteknologiområdet.

Vi har bl.a. på grund af vores lange uddannelsessituation og demokratiske situation rimelig gode forudsætninger for at være med, og de forudsætninger skal vi naturligvis bygge videre på. Men vi må også erkende, at vi støder på nogle barrierer, bl.a. fordi vi ikke har særlig mange store virksomheder, der kan fungere som lokomotiver for de små virksomheder. Også den sektoropdelte offentlige sektor kan udgøre en barriere. Derfor vil det være nødvendigt at se på, hvordan vi gennem bl.a. vore skatteregler kan opmuntre til udvikling af bæredygtige, udviklingsorienterede IT-virksomheder.

Det er vigtigt at slå fast, at for de allerfleste er hurtig, nem og billig adgang til en pc og opkobling til Internettet fortsat kun et værktøj. Det er et værktøj, som er smart og praktisk, hvor vi